

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 16C/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118217580
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Doricová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1118217580.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou JUDr. Zuzanou Doricovou v spore žalobcu: U. W., narodený XX.XX.XXXX, bytom X. K. XX, XXXXX M., P., A. právne zastúpený JUDr. Lubomír Müller, usadený euroadvokát, Nábrežie sv. Metoda 120/14, 971 01 Prievidza proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava o zaplatenie 107,70 eur takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamieťa.

II. Súd žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Bratislava I dňa 05.11.2018 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 107,70 eur titulom vyčíslených úrokov z omeškania z včas nezaplatených úrokov z omeškania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č.k. 9C/9/2013-120 zo dňa 03.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/675/2015-146 zo dňa 14.12.2016 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.984,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% od 04.10.2012 do zaplatenia a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a to titulom náhrady ušlého zárobku za dobu nezákonného väznenia. Náhrada bola priznaná ako paušálna čiastka podľa § 23 ods. 1 písmeno a) zákona č. 119/1990 Zb. Žalovaný priznanú sumu 3.984,- eur zaplatil žalobcovi dňa 03.03.2017. Priznané úroky z omeškania žalovaný žalobcovi nezaplatil. Úroky z omeškania predstavovali ku dňu 03.03.2017 vyčíslenú sumu 1.538,62 eur. Žalovaný v predmetnej veci podal dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Cdo 101/2017 zo dňa 21.06.2018 odmietol. Žalovaný zaplatil žalobcovi úroky z omeškania za dobu do 03.03.2017 v sume 1.538,62 eur. Žalobca žalovaného písomne vyzval výzvou zo dňa 04.09.2018 na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 1.538,62 eur a to za dobu od 04.03.2017 do zaplatenia. Žalovaný listom zo dňa 24.10.2018 oznámil žalobcovi, že Občiansky zákonník takýto právny nárok nepozná. Žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi istinu s úrokom z omeškania do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovaný však žalobcovi zaplatil len istinu a nie úrok z omeškania, a teda žalovaný sa so zaplatením úrokov z omeškania dostal do omeškania. Úvahy žalovaného o tom, čo Občiansky zákonník pozná a čo nepozná nie sú podľa žalobcu podstatné, keď zásadné je to, že žalovaný mal podľa právoplatného súdneho rozhodnutia plniť, ale plnil len čiastočne, zaplatil istinu, ale nezaplatil v stanovenej dobe úroky z omeškania, a tak sa dostal v tejto časti do omeškania. Žalovaný mal ku dňu 03.03.2017 zaplatiť sumu 3.984,- eur (istinu) a sumu 1.538,62 eur (vyčíslené úroky z omeškania). Žalovaný sa teda dostal do omeškania voči žalobcovi pokiaľ ide o sumu 1.538,62 eur a to od 04.03.2017 do 27.07.2018 t.j. 511 dní. Žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.538,62 eur od 04.03.2017 do 27.07.2018, čo predstavuje žalovanú sumu vo výške 107,70 eur.

2. Žalovaný žiadal žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že predmetom konania je uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z oneskorene vyplatených úrokov z omeškania, pričom takýto nárok nemá oporu v zákone, takýto nárok Občiansky zákonník a ani žiaden iný právny predpis nepozná. Žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe, tieto nesporeval. Nepoprel ani to, že sa s úhradou úrokov z omeškania dostal do omeškania, mal však za to, že kľúčové je to, či je možné v súlade s Občianskym zákonníkom uplatniť si úroky z príslušenstva, teda či s omeškaním s úhradou úrokov z omeškania je spojené právo veriteľa požadovať úhradu úrokov z omeškania. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Občiansky zákonník neumožňuje uplatnenie úroku z omeškania z úrokov z omeškania, predpokladá len vznik práva na príslušenstvo z pohľadávky a nie príslušenstva (úroku z omeškania) pre prípad omeškania s platením úroku z omeškania ako príslušenstva pohľadávky. Dňom vyplatenia sumy 1.538,62 eur žalobcovi si žalovaný riadne splnil svoju povinnosť uloženú rozsudkom a kompenzoval žalobcovi škodu resp. vzniknuté omeškanie s úhradou istiny. Žalovaný mal za to, že úrok z omeškania z úroku z omeškania nie je možné požadovať. Veriteľ nemôže požadovať zaplatenie úrokov z omeškania titulom toho, že sa dlžník dostane do omeškania s úhradou úrokov z omeškania. Samotné úroky z omeškania predstavujú sankciu pre dlžníka za oneskorenú úhradu pohľadávky, nie je možné donekonečna sankcionovať dlžníka za oneskorenú úhradu úrokov z omeškania požadovaním úrokov z omeškania z oneskorene vyplatených úrokov z omeškania. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 35Odo 101/2002 (v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod číslom 5/2006), ktorý rieši predmetnú otázku. Podľa žalovaného je teda jednoznačný záver, že veriteľ nemá právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva resp. úroky z omeškania z úrokov z omeškania. Je teda zrejme, že žaloba je zjavne nedôvodná.

3. Žalobca v následnom vyjadrení uviedol, že žalovaný si splnil povinnosť uloženú mu rozsudkom č.k. 9C/9/2013-120 zo dňa 03.09.2015 pokiaľ ide o istinu t.j. čiastku 3.984,- eur. Úroky z omeškania zaplatil dňa 04.09.2018 a to len za dobu od 04.10.2012 do 03.03.2017 pritom však mal tieto zaplatiť za dobu od 04.10.2012 do zaplatenia. Žalovaný svojvoľne zadržuje úrok z omeškania za dobu od 04.03.2017 do 04.09.2018 i napriek tomu, že súd zaplatenie výslovne uložil. Ak žalovaný nespĺnil právoplatné rozhodnutie súdu je to samo o sebe dôvodom, aby žalobe bolo vyhovené. K žalovaným označenému rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 35Odo 101/2002 uviedol, že rozhodnutie rieši problém obchodných vzťahov, pričom medzi žalobcom a žalovaným však žiaden obchodný vzťah nie je. Žalobca a žalovaný neuzavreli žiadnu obchodnú a ani inú zmluvu. Žalovaný mal žalobcovi poskytnúť odškodnenie a zadosťučinenie za nezákonnú ujmu, ktorá bola žalobcovi spôsobená. Žalovaný mal zo zákona 6 mesiacov na to, aby tak urobil, ale dobrovoľne to nespĺnil, a preto musel žalobca žalovaného zažalovať. V pojednávanej veci sa nejedná o to, aby súd posudzoval nejaké obchodné zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, ale aby jednoducho uznal, že žalovaný právoplatný rozsudok súdu splnil len čiastočne, keď istinu zaplatil celú, ale úroky zaplatil len za dobu od 04.10.2012 do 03.03.2017 i napriek tomu, že ich mal zaplatiť až do ich zaplatenia, teda do 04.09.2018.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

5. Súd na pojednávaní dňa 20.07.2020 konal v neprítomnosti žalobcu, keď žalobca sa na nariadené pojednávanie vo veci nedostavil, doručenie predvolania mal riadne a včas vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomne, podaním doručeným súdu dňa 20.07.2020 z dôvodu hospodárnosti, keď v spore ide len o výklad práva, skutkový stav je nesporný a náklady cestovného by prevýšili hodnotu sporu. Žalobca pojednávanie odročil nežiadal, súhlasil, aby súd vo veci rozhodol na základe listinných dôkazov v jeho neprítomnosti.

6. Súd vo veci vykonal stranami sporu navrhnuté dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi - výzva žalobcu zo dňa 04.09.2018 na zaplatenie úrokov z omeškania, oznámenie žalovaného č. 21977/2017/143 zo dňa 14.10.2018 ohľadne uplatnených úrokov z omeškania, rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 9C/9/2012-120 zo dňa 03.09.2015, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/675/2015-146 zo dňa 14. decembra 2016.

7. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe zhodných tvrdení strán resp. tvrdení strán, ktoré neboli protistranou sporované za preukázané, že

7.1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/9/2012 týkajúceho sa sporovej veci žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 3.983,27 eur s príslušenstvom uplatnenej titulom odškodnenia a zadosťučinenia v podobe náhrady ušlej mzdy podľa § 23 ods. 1 písmeno a) Zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii rozhodol rozsudkom č.k. 9C/9/2012-120 zo dňa 03.09.2015 tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.984,- eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne od 04.10.2012 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 914,31 eur.

7.2. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací na základe odvolania žalovaného proti rozsudku č.k. 9C/9/2012-120 zo dňa 03.09.2015 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania zmenil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 914,31 eur a vo zvyšku rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

7.3. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 9C/9/2012-120 zo dňa 03.09.2015 v časti uloženej povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.984,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 04.10.2012 do zaplatenia nadobudol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/675/2015-146 zo dňa 14. decembra 2016 právoplatnosť dňa 23.01.2017.

7.4. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Cdo 101/2017 zo dňa 21. júna 2018 dovolanie podané žalovaným proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/675/2015-146 zo dňa 14. decembra 2016, odmietol.

7.5. Žalovaný priznanú istinu rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 9C/9/2012-120 zo dňa 03.09.2015 vo výške 3.984,- eur zaplatil žalobcovi dňa 03.03.2017.

7.6. Žalovaný priznané úroky z omeškania vo výške 8,75% ročne z istiny 3.984,- eur zaplatil žalobcovi dňa 27.07.2018 v sume 1.538,62 eur, sumy vyčíslenej za obdobie od 04.10.2012 do 03.03.2017, teda do dňa kedy došlo k úhrade istiny.

8. Súd základ uplatneného nároku žalobcu posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

9. Podľa § 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

10. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 107,70 eur titulom vyčíslených úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov z omeškania je nedôvodná, a preto žalobu zamietol.

11. Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Účelom právnej úpravy úrokov z omeškania je zabezpečenie plnenia včas. Úrok z omeškania vzniká v dôsledku povinnosti dlžníka splniť záväzok, teda z povinnosti nebyť v omeškaní a ak dlžník svoj záväzok nesplní, resp. záväzok nezanikne najneskôr v deň jeho splatnosti, dlžník porušil povinnosť nebyť v omeškaní, z porušenia ktorej vzniká právo na úrok z omeškania.

12. Žalobca sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 107,70 eur, sumy predstavujúcej vyčíslené úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.538,62 eur od 04.03.2017 do 27.07.2018 t.j. obdobie 511 dní. Suma 1.538,62 eur predstavuje sumu vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 3.984,- eur odo dňa 04.10.2012 do 03.03.2017, teda úrokov z omeškania priznaných súdom a to do dňa zaplatenia súdom priznanej istiny žalovaným. Žalovaný na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 9C/9/2013-120 zo dňa 03.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Co/675/2015-146 zo dňa 14.12.2016 zaplatil žalobcovi sumu 3.984,- eur dňa 03.03.2017. Žalovaný dňa 27.07.2018 zaplatil žalobcovi sumu 1.538,62 eur, sumu predstavujúcu

vyčíslené úroky z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 3.984,- eur od 04.10.2012 do 03.03.2017, teda do dňa kedy žalovaný zaplatil žalobcovi súdom priznanú istinu. Súd sa stotožnil s tvrdením žalovaného, že s omeškaním s úhradou úrokov z omeškania nie je spojené právo veriteľa požadovať úhradu úrokov z omeškania. Občiansky zákonník neumožňuje uplatnenie úroku z omeškania z úroku z omeškania keď predpokladá len vznik práva na príslušenstvo z pohľadávky a nie z príslušenstva (úroku z omeškania) pre prípad omeškania s platením úroku z omeškania ako príslušenstva pohľadávky. Žalovaný dňom zaplata sumy 1.538,62 eur žalobcovi si riadne splnil svoju povinnosť uloženú mu rozsudkom súdu, keď zaplatil žalobcovi vyčíslené úroky z omeškania za omeškanie so zaplatením istiny a to odo dňa súdom ustáleného omeškania do dňa zaplata istiny, teda do 03.03.2017.

12.1. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 157/2009 z 29. júna 2010 úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Záväzkový právny vzťah, ktorého predmetom je peňažné plnenie, môže byť hlavný alebo vedľajší (akcesorický). O hlavný záväzkový vzťah ide vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplata, resp. k získaniu určitej peňažnej čiastky. Vedľajším (akcesorickým) peňažným záväzkovým vzťahom je mimo iného záväzok (povinnosť) dlžníka zo zmluvy (v danom prípade poisťnej) alebo zo zákona zaplatiť veriteľovi úrok ako určitú pomernú časť (spravidla určenú percentuálnou sadzbou) hlavného peňažného záväzku; "úrokový" právny vzťah môže vzniknúť iba vtedy, ak bol medzi účastníkmi (platne) založený hlavný peňažný záväzkový právny vzťah. Povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania je jedným z právnych následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného dlhu (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a spočíva v tom, že dlžník musí poskytnúť veriteľovi okrem vlastného plnenia (istiny) tiež stanovené percento z tej časti peňažného dlhu (záväzku), s ktorým je v omeškani. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi nový (ďalší) záväzkový právny vzťah; ak teda vznikne dlžníkovi povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania, dochádza k zmene v obsahu práv a povinností dlžníka, inak povedané, k zmene v obsahu záväzkového právneho vzťahu spočívajúcej v tom, že vedľa povinnosti splniť hlavný záväzok je dlžník povinný splniť tiež záväzok vedľajší (akcesorický). S názorom žalovaného, podľa ktorého je potrebné rozlišovať medzi začiatkom plynutia premlčacej doby na jednej strane pre právo na zaplata poisťného plnenia (dlhu, záväzku) a na druhej strane pre právo na zaplata úrokov, a podľa ktorého úroky za každý deň omeškania sú samostatným právom, ktoré sa premlčuje samostatne, teda právo na zaplata úrokov z omeškania vzniká po celú dobu omeškania a premlčuje sa za každý deň samostatne, nemožno súhlasiť. Žalovaný týmto svojím názorom v podstate tvrdí, že za každý ďalší deň omeškania vzniká [z dôvodu porušenia povinnosti splniť dlh (záväzok)] veriteľovi nové (ďalšie) právo na úrok z omeškania, čím vo svojich dôsledkoch (v rozpore so zákonom) popiera, že by povinnosť platiť úrok z omeškania ako právny následok omeškania dlžníka so splatením dlhu (záväzku) bola príslušenstvom pohľadávky zodpovedajúcim tomuto dlhu, a že by teda povinnosť platiť úroky z omeškania predstavovali vedľajší (akcesorický) záväzkový právny vzťah. Niet pochybností o tom, že úroky z omeškania majú povahu opakujúcich sa dávok, ktoré možno veriteľovi priznať súdnym rozhodnutím, aj keď sa stanú splatnými až v budúcnosti. To mimo iného znamená, že pre povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, kedy došlo k omeškaniu so splnením dlhu (záväzku) z hlavného záväzkového právneho vzťahu. Okolnosť, či každý ďalší deň dlžník porušuje svoju povinnosť plniť riadne a včas hlavný peňažný záväzkový vzťah, teda nie je, ako sa žalovaný mylne domnieva, pre povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania významná.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškani so splnením tohto záväzku.

12.2. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 35Odo 101/2002 (v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod číslom 5/2006) definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutá v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka platí aj pre obchodné záväzkové vzťahy. Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú teda podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorú sa v zmysle a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka a jeho všeobecného chápania v právnej teórii rozumie peňažné plnenie (istina), na ktoré má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, k jeho zmene (potiaľ, že možno nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením), dochádza priamo zo zákona práve omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnenie hlavného záväzku zaniká (končí) i akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatiť úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky a ani Obchodný zákonník mu

túto možnosť nepriznávajú. Občiansky zákonník nezakotvuje majetkové sankcie pre prípad omeškania s plnením príslušenstva pohľadávky.

13. Súd za stavu, keď mal za to, že žalobca nepreukázal dôvodnosť ním uplatneného nároku na zaplatenie úrokov z omeškania z úrokov omeškania žalobu zamietol. Úroky z omeškania sú sankciou, a teda príslušenstvom pohľadávky, a preto za omeškanie so zaplatením úrokov z omeškania nevzniká právo na ďalšie úroky z omeškania z týchto úrokov z omeškania, pretože ide o omeškanie so zaplatením príslušenstva.

14. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

15. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa úspechu žalovaného v spore ale žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaný si výslovne nárok na náhradu trov konania neuplatnil z dôvodu, že mu žiadne trovy konania nevznikli

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.